

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 191.

V Ljubljani, v četrtek 22. avgusta 1895.

Letnik XXIII.

Via venti settembre.

Tako se imenuje dolga, ravna ulica v Rimu od prekrasne cerkve S. Maria della Vittoria, zgrajene v spomin na cesarsko zmago na Beli Gori pri Pragi l. 1620, do vrat „Porta Pia“, koder je 20. septembra 1870 ob 11. uri dopoldne po kratki bitki 30.000 Garibaldijancev in kraljeve armade prihrulo v mesto. Vsa Evropa je molčala ob tem roparskem dogodku, molčala je, ko se je dne 2. oktobra vršila v Rimu na starem Kapitolu sramotna komedija „plebiscita“, ko so postopali in tujci za denar praznovali „poroko“ papeževga Rima z zedinjeno Italijo, molčala je, ko je Viktor Emanuel zadnji dan leta v ugrabljenem Kvirinalu podpisal dekret, s katerim je potrdil nezakonitost onega plebiscita.

Vsako leto so rimski revolucionarji slovesno praznovali 20. dan septembra na državne troške, toda kraljeva družina je ta dan še redno izostajala iz Rima in palače na Kvirinalu, koder jih vsaka stena in okrasek spominja na tujo, papežovo last. Letos pa, ko bodo Crispi et consortes praznovali srebrno poroko Rima z Italijo ter slavili neslavni dan „zmage“ ob vratih „Porta Pia“, prideta, kakor poročajo rimski časniki, kralj Umberto in kraljica Margarita z dežele k izredni slavnosti. Ves svet vé, da prostozidarji zahtevajo kraljeve družine navzočnost ob petindvajsetletnici, ker hočejo zaliti papeža in njemu udano večino rimskega prebivalstva, zato je ta vest naredila jako slab vtis celo pri nekaterih vladnih pristaših.

Govori se, da se hočejo vsi zastopniki vnanjih držav pri Vatikanu in pri Kvirinalu ta dan odtegniti slavnosti, kakor se je to zgodilo pred 25 leti. Ko je Crispi to zvedel, izjavil je takoj po svojih glasilih, da vlada ne prireja te slavnosti, dotični predlog je obveljal po inicijativi zbornice. Ko bi to tudi res bilo, Crispi vsak dan lahko zabrani de-

monstracijo, ki bo stala mnogo stotisočakov, dočim ljudstvo v mestu in po deželi strada kruha.

Poročali smo že, da je „general“ Menotti Garibaldi odložil predsedstvo izvrševalnemu odboru za slavnost. Trikrat ga je prišel prositi župan Auspoli, naj v zadnjem trenutku ne dela sitnosti, toda odgovarjal mu je, da brez denarja je slavnost nemogoča, kajti odbor je bil nabral šele 500 lir. Ko bi bila še Banca Romana, potem bi bil kak Tanlongo na priporočilo Crispijevo že izmaknil nekaj stotisočakov v ta namen.

Ko je A. Thiers, znani francoski državnik, koncem septembra 1870 bival v Benetkah in videl oficijelne slavnosti povodom „osvobojenja“ Rima, rekel je navzočim Italijanom: „Pomnite, da slavite svojo nesrečo; Rim Italiji ne prinese sreče“. In malo preje je v zbornici v Parizu opozarjal na francoski pregovor: „Qui mange du Pape, en meurt“; po naše bi rekli: Kdor papeža napade, ta se gotovo kesa. Ali zgodovina italijanska zadnjih 25 let ne potrjuje one prislovice? Po ulici „venti settembre“ navleklo se je v Rim na tisoče klativitezov, ki so v nadlego vladi, mirnim meščanom in tujcem. Ti kriče predrzno: „Ci siamo, e ci resteremo“, tu smo in tu ostanemo kot verni učenci Mazzinijevi in Garibaldi-jevi. Ti italijanissimi delajo skrb vladi in kralju, kajti demagogi vzgajajo to brezdelno množico v revoluciji, katero kroti s silo oborožena armada. Dokaz temu je zadnja izvolitev v Rimu znanega zaprtega socialista Defelice-a proti knezu Odescalchi-ju.

Povsod nevolja in nezaupnost, niti na policijo in uradnike se vlada ne more zanašati v vseh slučajih.

Znani antropolog prof. Cezare Lombroso je pisal te dni v turinskem „Corriere Nazionale“: „Prav na smešen način se trudimo, da bi zavzeli prvo mesto, in vendar smo predzadnji, ako ne zadnji med evropskimi narodi; zadnji po pravosti, zadnji po bogastvu, zadnji v omiki, zadnji v obrtništvu in kmetijstvu, zadnji v pravosodju, itd.; a prvi smo gledé

nezdravih krajev in boleznij, prvi gledé hudodelstev in davkov“.

In kdor si je malo ogledal to srečno Italijo, mora priznati, da imenovani profesor ni vsega povedal. Prostozidarji so zvarili Italijo, da bi zaprli Vatikan in njegovega čuvaja, a zgodilo se je nasprotno. Italija je piramida s prstenim podstavom, trhlenim jedrom in preperelim vrhom, dočim papeštvo v Leonu XIII. slavi vekovito slavje.

Črne bukve kmečkega stanu.

(Dalje.)

12. Nemčija.

Vrnimo se zopet v Evropo! Najglasneje stoka Nemčija za „agrarsko krizo“. Nemški grajščaki bunijo celi svet s svojimi tožbami. Oglejmo si torej nemške poljedelske razmere, in sicer najpreje splošno, potem pa vsaj po nekaterih državah posebej. Omenjati pa moramo takoj izprva, da je mnogo več praznega vzdihovanja, nego gotovih jasnih podatkov. O velikih posestnikih vemo pač dovolj, toda o malih kmetičih molči statistika in molče tudi glasni agrarci, ki zastopajo grajščake po raznih zborih.

In vendar je malih kmetičev velikanska večina. Po štetvi leta 1882 se je nabrojilo 5,276.344 poljedelskih podjetij; mej njimi jih je bilo 58 odstotkov, ki so obsegala manj nego 2 ha in krog 25 odstotkov, ki so imeli od 2 do 5 ha. Za nas bi bilo najzanimivejše, proučavati razmere teh poljedelcev in po njihovem dosedanjem razvoju sklepati na njihovo bodočnost. Toda ta naloga se sedaj še popolnoma ne da rešiti.

Justus Heinrich, ki raziskuje posebno njihovo stanje, piše*) o ti zadevi značilne besede:

»Nepojmljivo je, da še nimamo obsežne, temeljite gospodarske statistike, iz katere bi mogli

*) Die Lage der hessischen Kleinbauern. N. Z. 94. 95., str. 469.

LISTEK

Popotovanje Miška Zmetenka in Lenarta Barigeljca.

Črtica iz dijaškega življenja; spisal Janko Barle.

I.

Danes ni bilo, večeraj tudi ne, — pač je že nekaj let od tistega časa. Ponosna dolenska prestolnica dvigala se je že ravno tako na bregovih počasne Krke, kakor se dviguje danes, vendar železnica ni še zvižgala v njenem obližji, dasi je že ondaj nepremično stala dolga vrsta hišic gori na bregu, katerim so rekali: železnica. Novo Mesto, o ljubeznjivo mestece, koliko ugodnih spominov se obudi v duši vsakega onega, kateri je tamkaj kedaj trgal hlače na šolskih klopih! V duhu gledam one častitljive meščane, prijazne hišice, katere so se vsele tje ob temno zeleni Krki, spominjam se naših iger in zabav tam na loki pri vojašnici, gori pri Božjem grobu, spominjam se vožnje po Krki in lepih izletov v okolico, s kakovo se more ponašati le malokatero mesto. In oni počrneli gradovi, kateri so se porazvrstili po vseh bližnjih hribih in gričih, gledali so nekako resnobno na prijazno mestece, kot da premišljujejo o svoji nekdanji slavi in cvetu. Oj,

davno je že minula njih boljša doba, ne pa tako Novemu Mestu, kateremu se, kakor se nam zdi, odpira boljša bodočnost. Naj bi le bilo tako!

Lepšega življenja si pač ne moreš misliti, kot je bilo dijaško življenje v Novem Mestu. Oni, kateri so jedenkrat prestopili v višjo gimnazijo, hej, to so bili gospodje, takovih malo, katerim smo se mi nižji spoštljivo odkrivali in jih skoraj malo nevošljivo gledali v njihovi slavi. Nu, pa tudi nam ni ničesar manjkalo, zabave in iger je bilo dovolj, tako da se je prav rado pozabilo na knjigo, posebno pa pri onih, katerim so rojile v glavi hudomušne mušice, kar se je zgodilo tudi pri onih dveh junakih, o katerih mislim ravno pripovedovati. Spoštovani Miško Zmetenko bil je novomeške krvi, drugače po svojem dostojanstvu slušatelj drugega gimnazijskega razreda. Posebno bister, so rekali, da ni bil, pač ga je pa narava obdarila s precejšno postavbo, tako, da bi ga precej v drugem razredu zapisali mej vojake. Tak pa ni bil njegov prijatelj — mali, živi in nagajivi Lenart Barigeljc. Sicer se ni mogel potožiti, da bi imel slamo v glavi, ali ker njegovih starišev ni bilo v mestu — prišel je z dežele, — da bi ga včasih malo obrzdali, veselila ga je bolj igra in pa postopanje, kot pa knjiga. Res jo je pritolkel do tretjega gimnazijskega razreda, ali nič prav resno

ni mislil na učenje. Majhen, kakor je bil, našel je v tretjem razredu kakovih osem častitljivih velikanov, kateri so na obče zahtevanje ponavljali tretjo šolo, in on je bil ves srečen, če se je smel pridružiti njim, kateri se z vsakim sošolcem še prijazno razgovarjati niso hoteli. V njihovi veseli družbi bilo mu je prav povšeči in marsikaterega popoldneva, ko so bili drugi sošolci v šoli, popihal jo je s katerim od njih v bližnje hladovite gozdiče, kjer se je našlo mnogo zabave in bilo vsekakor bolj prijetno, kot pa v zaduhli in sopsarni šolski sobi. Drugih zabav, kot kopanja v šmihelskem potoku, vožnje po Krki niti treba ni omenjati. Ni čuda, da se je v takem veselju našemu Lenartu prav hitro približal konec šolskega leta.

Kaj bo pa zdaj? — —

I kaj bode! Nič dobrega. Ko bi se naš prijatelj mej letom večkrat povprašal, kaj neki bode, če dobi spričevalo, v katerem bodejo mrgolele kluje, izvestno bi se mu malo bolje omilila knjiga, in trudil bi se, da vsaj nekakov prvi red prinese domov; ali kdo bi mej letom na to mislil?

Bilo je vročega poletnega popoldne, zadaje dni pred koncem šolskega leta. Naš spoštovani Lenart Barigeljc, kateri ni mej letom nikdar ljubil samote, korakal je povešene glave gori mimo častit-

jasno in brž brati socialne razmere delavskega ljudstva. Posamnih raziskavanj za posebne stanove, vzlasti za obrtne delavce, je sicer dovolj, toda iz teh se ne da zadostno sklepati na splošno stanje mej ljudstvom. Popolnoma pomanjkljiva je poljedelska statistika gledé na male kmete, katerim se mnogo slabše godi, nego si sami mislijo. Vzlasti tisti kmetje, ki imajo vsako leto primanjkljaj, se skrbno varujejo govoriti, kako se jim godi, in zato je tudi težko, po zasebnem potu dobiti rabne snovi v tem oziru. Človek mora biti z ljudmi že zelo znan in jim mora marsikaj, kar je uganil iz njihovega življenja, povedati, kot bi mu bilo že od zdavnaj znano, da po malem popolnoma izpozna njihov boj za življenje. Zato se mora omejiti na tesno omejeno okrožje. Vlanskega leta so skušali nekateri mojih prijateljev za neki okraj sestaviti statistiko zasebnih dolgov, toda morali so popustiti to misel, ker so kazali kmetje preveliko zopernost proti izpoznanju samih sebe.

Torej natančen opis nemških malih kmetov je doslej še nemogoč; morda zato, ker sploh se bivajo. Mrtvo truplo se seveda lažje raziskava, nego živo. Toliko bomo pa pač videli, da ne bo treba na njihovo smrt čakati predolgo, če pojde tako dalje, kakor dozdej.

Letošnje leto je nemški cesar sklical državni svet v posvete, kako bi se dalo pomagati poljedelskemu stanu. V tem svetu je sedel tudi »agrar«
grof Kanitz, ki je malo preje nemškemu državnemu zboru predložil samostalen predlog v tem oziru. Ta predlog je v pojasnilo razmer nemškega kmečkega stanu in duha njihovih zdravnikov tako znamenit, da ga v celoti objavljamo. Glasi se:

»Državni zbor naj sklene, da se drž. kancler naprosi, naj kmalu predloži državnemu zboru zakonov načrt, ki naj ima te-le določbe:

1. Nakup in prodajo vsega inozemskega žita in vseh mlinarskih proizvodov, ki so namenjeni uporabi v nemškem carinskem okrožju, naj prevzame država za svoj račun.

2. Žito naj se prodaja po tuzemskih premernih cenah v dóbi 1850—1890; mlinarski izdelki pa primeroma z žitno ceno po tem, kolikor žita je v njih; če se pa s tem ne pokrijejo nakupni troški, naj se zviša prodajna cena.

3. Kar ostane prebitka pri prodaji žita in mlinarskih proizvodov, naj se tako-le porabi:

- vsako leto naj se vplača državni blagajni svota, ki je jednaka sedanjim prihodkom iz žitne carine;
- napravijo naj se skladišča za izvenredne potrebe (n. pr. za vojskin čas), kjer se shranijo v to potrebni pridelki;
- napravi naj se rezervni zaklad, da se zagotovi za čas, ko bodo žitne cene v tu — in inozemstvu visoke, tista svota, (a) ki se ima plačevati državni blagajni.

V z r o k i. Ker so sedanje žitne cene mnogo nižje, nego stane žitno pridelovanje, in ker se prihodnjih 9 let ne more zvišati žitna carina, da bi se s tem tudi dvignile cene, zato se mora drugače pomagati, da se ohrani poljedelstvo.

Tak pripomoček bi bilo podržavljenje izvoznega žita in prodaja inozemskega žita po stalnih premernih cenah. Tuzemska žitna cena je odvisna samo od cen, po katerih se ponuja inozemsko žito; če se torej ne pusti inozemsko žito pod neko določeno najmanjšo ceno v tuzemski promet, potem ni treba nemškemu poljedelcu svojega žita pod to ceno prodajati, razven če bi se vsled kake izredno bogate žetve kedaj doma pridelalo več žita, nego ga potrebujemo.

Namen tega, dné 7. aprila 1894 v podobni obliki že predloženega predloga je torej ta, da se vse inozemsko žito, ki ga potrebujemo na Nemškem, pokupi in prodaja na državni račun in da se za prodajo določijo stalne cene.*

Kanitz potem pobija 4 ugovore: 1. Gledé na trgovinske pogodbe z l. 1892 in 1894 dokazuje, da ne bi njegov predlog kar nič škodoval Rusiji in Avstro-Ogerski. 2. Gledé na »socialistični«
predlogov značaj pravi: »Temu ugovoru se mora odgovoriti, da nobena stvar ne podpira tako socialističnega gibanja, kakor nadaljevanje sedanje poljedelske stiske in da mora imeti vsako sredstvo, ki zamore zmanjšati to stisko, svoj vpliv proti socialističnemu gibanju. — Da tudi socialno-demokratska stranka tako misli, dokazuje njeno glasovanje o tem predlogu dné 7. apr. prošlega leta. Najmanj smemo torej trditi, da predlogova smer ni socialno-demokratska; mnogo bolj je socialno-konservativna — to se pravi družabno ohranjajoča; prodlog namerava namreč najpreje gospodarsko ohranjenje naših obstoječih stanov, pred vsem kmečkega in obrtnega stanu, katerih uničenja čaka socialna demokracija.«
3. Kruh se bo podražil, pravijo ugovarjalci. Toda ko dosežejo inozemske cene predlagane prodajne cene, potem preneha vsako žitno podražjenje. Če je samo varstvena carina, se draži kruh, če so prav inozemske žitne cene visoke. S tem predlogom bi se žitne cene ravno vtrdile in to mora biti vseč prodajalcem kruha. 4. Praktično se da predlog lahko izvesti; tudi žitni trgovini, kateri bi se i poslej prepustila dobava potrebnega žita, bi se nič ne škodovalo.

»Podržavljenje žitnega uvoza je jedino možno sredstvo, da se stiskanemu nemškemu poljedelstvu vspešno in hitro pomaga; zeleti je tudi zato, da se neupravičena borzna žitna spekulacija omeji in bo tudi dobro vplivalo na malo ugodne državne finančne razmere, dokler se ohranijo sedanje nizke inozemske cene.*

Tak je Kanitzev predlog. Znano je, da ga je nemški državni zbor zopet zavrgel. (Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Grof Badeni. Povodom potovanja gališkega ces. namestnika k cesarju v Išel, pišejo skoraj vsi listi o njem kot »prihodnjem možu«, ki prevzame novo vlado. »Fremdenblatt«
piše: Grof Kielmansegg je že pričetkom meseca vladarju izrazil željo, da

»Tega pač ne, pač pa mislim, kje bi bil najkrajši pot doli na loko, da te doli zakadim, ti jeziki strupeni ti« — odgovori Lenart, ko zagleda že gori omenjenega Miška Zmetenka.

»Morda bi se vender malo preje premislil, ti uboga stvarca« — zasmee se Miško in ponosno zravna svojo junaško postavo. Gleda ga nekoliko časa poredno, potem se pa še on k njemu vleže. Stvar je bila skoraj poravnana, posebno ko začneta govoriti o koncu šolskega leta, katero je obema delalo precejšnje preglavice.

»Nič dobrega ne bode!« — pravi Miško. — »Sicer sem doma vedno obetal, da bode prvi red, vender kakor vidim, je vse po vodi splavalo. Moj oče je resnoben mož.«

»Moj tudi.«

»Lahko bi se mi kaj primerilo, ko prinesem sad svojega jednoletnega delovanja domov.«

»Meni tudi.«

»Ne vem, kaj da storim.«

»Jaz tudi ne.«

Modrovala sta naša junaka precej časa in gledala doli v zelenkasto Krko, katera se je leno vijugala tja doli proti vzhodu. Solncece potapljalo se je za gore, a našima prijateljema so ž njim zahajale zadnje nade. Hudomušni Lenart Barigeljc žvižga ono prelepo narodno pesem:

definitivna vlada nadomesti sedanjo začasno, ker želi ostati nižje avstrijski namestnik. Po njegovem mnenju začasna vlada ne vpliva ugodno na redno nadaljevanje uprave, ker jej nedostaje potrebne akcijske moči in veselja. O tem je dobil že pred tednom grof Badeni potrebno pojasnilo in migljej, da ga cesar pokliče k posvetu. Skoraj gotovo Badeni pred gališkimi volitvami ne sestavi nove vlade. Pa tudi pozneje se bode Badeni dobro premislil, predno prevzame težavno nalogo. Poljski in konservativni klub sta mu gotova podpora, toda nemško-liberalna stranka se ruši in nekđaj tako mogočna se utegne skrciti na 60 mož. Druga težava je zaradi nameščenja gališkega namestništva, in konečno treba odgovoriti na vprašanje, katero nalogo naj prevzame nova vlada. Ako pa Badeni izjavi, da ne prevzame ministerskega predsedstva, potem bode začasno ministerstvo moralo pokazati svojo barvo. Sicer pa je sedaj Badeni odločujoč notranji položaj. »N. Fr. Pr.«
pa ponosno viha svoj nos, češ, da Badeni ne misli sestaviti parlamentarne vlade, sestavljene iz množ raznih večjih strank, temveč neparlamentarno. In tu vpraša samozavestna židinja: Kje pa Badeni dobi večino za redno izvrševanje vladnih poslov? Ali naj išče podpore pri Mladočehih, antisemitih in nemških nacionaleih? Oficijozi sicer trdijo, da sta mu gotova poljski in konservativni klub, toda brez nemške levice se mu bode godilo kakor Windischgraetzu. Dasi je nekaj levičarjev odložilo mandate, vendar ostane nemška levica še najmočnejša stranka, katere ne more prezirati nobena vlada, če hoče vladati v avstrijskem (?) smislu, varovati državne temeljne (!) zakone in računati na veljavo Nemcev. Konečno židovsko-liberalno glasilo zatrjuje, da se nemška levica ne bode vsiljevala nobeni vladi, kajti njena veljava še vedno odtehta peščico klerikalcev in Slovencev v konservativnem klubu. Z drugimi besedami: Namesto da se iz nemške levice izbacnejo ekstremni elementi, naj se postavijo raje »klerikalci«
in Slovenci pred vrata konservativnega kluba. Upajmo, da se nemškim liberalcem oblomijo rogovi in oskubejo grebeni.

Grof Belcredi, ki je na svojo prošnjo kot predsednik upravnemu sodišču umirovljen, je bil rojen 12. febr. 1823 na Moravskem; v Pragi je dovršil pravoslavne nauke ter stopil v državno službo do l. 1848. L. 1854 je bil imenovan okrožnim glavarjem v Znojmu in l. 1861 začasnim voditeljem deželne vlade v Šleziji; leto pozneje je bil definitivni dež. predsednik in l. 1864 ces. namestnik na Češkem. Ta čas je odložil šlezijski deželni in državnozbornski mandat, ker ga je češko konservativno veleposestvo volilo v deželni zbor in ta v državni zbor. Povsod je grof Rihard Belcredi bil med voditelji konservativne stranke. Mejem je Šmerling že popolnem dogospodaril in 27. junija 1865 je R. Belcredi prevzel vlado, da naredi red v državi. V ta namen je 20. sept. 1865 obustavil ustavo, da drž. zbor sklene drugo, primernejšo za Avstrijo. Toda nesrečna vojska l. 1866 in mažarska oholost sta preprečila premembo ustave po Belcredijevem načrtu. Pride Beust s svojim dualizmom, Belcredi pa se odtegne javnemu življenju do 16. nov. 1881, ko

»Oj sijaj, sijaj solncece,
Oj solnce rumeno!«

Vendar solncece še zadnjikrat pozlati starodavne »šance«, kot da mu hoče odgovoriti:

Kako bom s'jalo solnce,
K' sem silno žalostno»,

in skriva se za gore.

»Jo že imam,«
oglasi se čez nekoliko časa Lenart; »veš kaj, Miško, kaj, ko bi midva malo pogledala po svetu in šla tja, kjer solnce »gori gre«, morda se do tedaj domači viharji, kateri nas čakajo, nekoliko poležejo. Kaj misliš?«

»To res ne bilo napačno. Pa pojdiva.«

»Dobro, če je tebi povšeči, meni je tudi, doma naju tako in tako nič veselega ne čaka. Poskusiva, kako je po svetu, kdo vé, kje najdeva srečo. Svet je velik, ali ne?«

Obema pade velik kamen od srca. Porazgovorita se še marsikaj o potovanju, katero sta sklenila nastopiti na dan konca šolskega leta, a ko mesec pomoli svoje okroglo lice izza kapitelskega vrta, korakata bolj veselo vsak na svoje stanovanje. Noben den ni o njiju naklepu nič vedel, le nagajivi mesec muzal se je norčavo gori na temnomodrem nebu, kakor da je znal, da ju ne gleda onega večera zadnjikrat, nego da bode imel večkrat srečo, biti njiju spremljevalec in pričča na njiju potovanju. Bodi staremu svatu to veselje!

ljive kapitelske cerkve, mislil je in mislil, vender se ni mogel ničesar pravega domisliti. Pogledal je iz one čarobne visočine na ono lepo okolico, katera je svetlela v solnčnem sijaju, in misli so mu odhitile tja čez gore v domačo vasico na rodni dom. Kako se je veselil druga leta onega trenutka, kadar mu je bilo odhiteti tja čez gore, kjer so ga veselo pričakovali stariši, ljubeči bratje in sestrice, dobri gospod župnik in drugi znanci, vender letos mu je misel na ta trenutek grenka in žalostna. Kolikokrat so prihajala od doma pisma, proseča in preteča, naj se malo bolje uči, naj ne stori sramote s svojim slabim spričevalom, vender on je bil tedaj gluh za svarilne besede očetove in za ljubeče prošnje matrine. Prekasno je vse!

Oj mati, mati, preč je, preč
Zgubljeno je zgubljeno
To leto se ne vrne več»

šepetal je in jo zavil tja mimo starinskih zidov kapitelskega vrta na takozvane »šance«. Kolikokrat se je ondukaj lovil in igral, vender zdaj je korakal mirno in žalostno, še celo pogled na loko, kjer je z drugovi tolikokrat bil žogo, ni mu mogel razvedriti otožnega srca. Legel je tja v travo, podprl si brado s komolci in tako zrl v božji zrak.

»Poglej ga no, modrijana, ti pa gotovo premišljuješ, kje bi se napravil most za dolensko železnico« —, oglasil se nekdo, smejoč se za njim.

je bil poklican v gospodsko zbornico, kjer je pri raznih prilikah v zbornici in v odsekih pokazal temeljito in vsestransko izobraženost, bistrega duha in neutrudno delavnost. Ime grofa Riharda Belcredija je v tesni zvezi z avstrijsko zgodovino zadnjih 50 let, Belcredi je, smelo trdimo, prototip pravega poštenega avstrijskega državnika, ki upošteva zgodovinska prava in individualnost posameznih avstrijskih narodov. Žal, da so njegovi nasledniki dali notranji politiki drugi pravec, zato toliko jalovih poskusov, zmot, sporov in bojov. Možje Belcredijevih načel morejo vladati v pravem avstrijskem duhu. Dasi liberalni listi, kar je umevno, ne pišejo pohvalno o Belcrediju kot politiku, kot večletnemu predsedniku upravnega sodišča pa priznavajo popolno objektivnost.

Zgornjeavstrijsko konserv. društvo je imelo pretečeno nedeljo v Waizenkirchenu volilni shod, na katerem se je brez debate soglasno sprejela sledeča resolucija: Zbrani volilci izrekajo vsem konservativnim poslancem zahvalo in zaupanje, ker tako izvrstno zastopajo verske in gospodarske interese svojih volilcev. Zelo pa obžalujejo zborovalci postopanje nemških liberalcev proti konservativnim poslancem v celjski zadevi, ker so ti pri glasovanju popolno pravično postopali.

Odbor za katoliški shod v Monakovem je poslal mestnemu magistratu dopis, v katerem izraža nado, da bo mestno zastopstvo počastilo shod z odposlanci, kar bi bilo posebno častno in pomenljivo. Župan Brunner je odobral to željo in obljubil počastiti shod z odposlanstvom, vendar pa želi, da bi se mestno zastopstvo kot nepolitično ne vmešavalo v zadeve shoda. Konečno izraža željo, da bi se po moči gledalo na to, da se vrši shod v lepem redu. Ta zadnja želja je popolnem odveč, kajti na shodih nemških katolikov policija nima nobenega posla.

Cavallotti-Crispijeva zadeva pred sodiščem. Na predlog preiskovalnega sodnika je izjavilo sodišče, da je Cavallottijeva zatožba proti Crispiju v točki krivega pričevanja neutemeljena, kar se pa tiče drugih točk, da to sodišče ni mero-dajno. Dotična izjava pa ne omenja nikakih vzrokov, vsled katerih bi ne bilo sodišče kompetentno v tej zadevi. Dejstva, katera je očitaval Cavallotti Crispiju, so očitvidna in temeljito dokazana in ni torej nikake najmanjše dvojbe o tem. Crispi je ministerski predsednik! Jako umestno bi bilo torej, da sodišče kaj kmalu objavi dotične vzroke, ker se gre tukaj za čast sodniškega stanu samega. Že sedaj je veljalo splošno mnenje, da na sodna oblastva preveč vpliva vlada; koliko bolj bode še le sedaj opravičena ta trditev, ako se rimsko sodišče kmalu ne opere teh madežev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. avgusta.

(Zopet „Narod“!) Če bi hoteli vse budalosti tega lista prijavljati svojim bralcem, bi nam zmanjkalo papirja. Včerajšnjega članka pa vendar ne moremo prezreti. V njem odgovarja našemu pojasnilu Narodovega ponedeljkovega državo ohranjajočega članka. V bistvu pravi, da se „Slovenčevci“ ne smejo primerjati z isterskimi, koroskimi in štajerskimi duhovniki in zraven zatrjuje, da je njegov članek „dostojno“ pisan. O „dostojnosti“ ne izgubljam besedij, saj imajo naši bralci že po naših podatkih svojo sodbo. Razliko „Slovenčencev“ in slovenskih duhovnikov sosednih dežel pa obračamo proti „Narodovi“ gospodi: „Take zagrizenosti, takega samovladja, takega sovraštva do vsega, kar ne trobi v njihov rog, kakor ga kranjski naprednjaki kažejo, ne vidimo drugod, nekaj zato (in to poudarjamo), ker so duhovniki mej izvenkranjskim razumnštvom prvi in skoraj jedini narodni učitelji, nekaj pa zato, ker se slava in dobiček obetata prvaštvu samo na Kranjskem, drugod pa le delo in žrtve. „Slovenčevci“ si pa tudi na Kranjskem izbiramo v svoj delež delo in žrtve. Delovati hočemo in žrtvovati sebe, in če je treba, tudi svojo čast sveti stvari, pravni in gmotni slobodi našega naroda. Slavo v pamfletih, v strastvenosti in

dobiček pa prepuščamo radi svojim nasprotnikom! Zato nas ne ganejo njihovi „očitki“.

(V knezoškofijsko Alojzijeviske ljubljansko) so se za šolsko leto 1895/96 na novo vsprejeli naslednji gojenci: Fr. Vovko iz Skocijana pri Dobravi, Ivan Perko iz Poljan, Anton Sojar iz Spodnje Šiške, Janez Bukovnik iz Ljubljane, Jožef Dolinar iz Cerkelj, Jožef Hacin iz Cerkelj, Jožef Kajfež iz Banjaloke, Alojzij Kralj iz Višnje Gore, Alojzij Novak iz Trnovega pri Il. Bistrici, Viktor Peterlin iz Ribnice, Jožef Pretnar iz Podbrezja, Vladimir Prijatelj iz Novega Mesta, Maks Sever iz Loškega Potoka, Janez Strubelj s Police in Anton Turek od Sv. Vida pri Cirknici.

(Razdelitev državne podpore in posojil.) C. kr. deželni vladi je okrajno glavarstvo v Kranju predložilo 100 prošelj hišnih posestnikov za podpore in posojila vsled potresa. Te prošnje so bile v ponedeljek rešene. Sedaj vlada rešuje 4900 prošelj iz kamniškega okraja.

(Delavci papirnice v Medvodah) gredo, kakor doslej že več let običajno, 25. t. m. in 1. septembra na božjo pot k Materi Božji na Šmarno goro. Božjo službo, katera bode vsakokrat ob 10. uri, bode opravil č. g. dr. And. Karlin.

(Vodnikova kočja.) Izpod Triglava: Lepa slavnost se je vršila pretekli ponedeljek ob znožju Triglava na Velem polju. Ta dan se je slovesno odprla „Vodnikova kočja“, katero je postavilo slov. planinsko društvo. Izletniki so prihajali s treh strani. Večina je prišla iz Bohinja preko Tošca, drugi iz Gorij čez Pokluko, tretji skozi Radovino in Krmo. V nedeljo večer je bila kočja že prenapolnena, da so nekateri si morali iskati prenočišča po sosednih planinskih kočah. Do 11. ure zvečer ni bilo miru. Pogovorov, smehu in petja ni hotelo biti konca. Posebno tistega gospoda smo vzeli na piko, ki se je sicer namenil na Triglav, a se je že 1 uro po odhodu iz Bohinja skesal in vrnil, misleč si, da je prijetneje gledati gore od spodaj, in držeč se prislovice vseh njemu podobnih ljudi: Gora ni nora, tist je nor, ki gré gor! — Ob dveh zjutraj smo že odrinili na Triglav. Bilo je krasno pa mrzlo jutro. Termometer na Aljaževem stolpu je kazal ob solnčnem vzhodu + 1 stop., pozneje se je ogrelo do + 6 stop. Bilo je 34 oseb na vrhu. Mnogi so se tresli radi mraza, drugi radi strahu, posebno tisti, ki so naredili prvokrat to nevarno pot. Proti 10. uri smo bili že zopet pri Vodnikovi kočji, katera se je slovesno odprla. Najpoprej je č. g. kapelan Piber iz Srednje Vasi blagoslovil kočjo, želeč in proseč, da bi se nikdar obiskovalcem te kočje ne zgodila kaka nesreča. Potem je g. nadučitelj Grčar v imenu radovljiške podružnice slov. planinskega društva otvoril kočjo. Povdarjal je zasluge Val. Vodnika za turistiko in naglašal, da je ravno ta dan pred 100 leti bil na Velem polju. Med govorom se je odkrila plošča na kočji z napisom: Vodnikova kočja — 2000 m. — 1895 — slov. plan. društvo. V imenu osrednjega odbora je nazdravil g. Hauptmann, v imenu kamniške podružnice g. Kos, v imenu savinjske g. Kocbek. Zapeli smo še Vodnikovo „Slovenec, tvoja zemlja je zdrava“ in „Tam, kjer beli so snežniki“, potem smo si ogledali kočjo. Koča je vsa iz mecesnovega lesa. Spredaj je veranda, koj pri vstopu ognjišče in omara za kuhinjsko opravo, zadaj pa prostor za prenočišče s 4 posteljami. Ta prostor krasi dično razpelo, okusno okrašeno s planinkami. Koča je stala nad 500 glid. Ko smo vse ogledali in se podprli z žganci in mlekom, s katerim so nam postregle prijazne planšarice, razkropili smo se proti poldnevu na tri strani. Večina je šla v Bohinj. Iz Boh. Bistrice smo v tork jutro naredili skupen izlet na dveh vozéh k Savici, popoldne pa smo se odpeljali proti Bledu in Ljubljani, želeč, da se zopet srečni in zdravi vidimo kje na planinah. Triglav an.

Op. vredništva: Ko je bil ta dopis že stavljen, prejeli smo iz druge roke enak popis te slavnosti. Naj nas oprošča drugi gosp. dopisnik, da dvakrat ne pravimo istega; obema pa srčna hvala!

(Zagradba Pišence.) Odbor vodne zadruga za zagradbo hudournika Pišence v sodnem okraju Kranjska Gora se je osnoval. Zastopnika domače občine sta G. Lavtižar in Josip Jakelj iz Kranjske Gore, namestnik Al. Klofutar; zastopnika c. kr.

cestnega erarja Al. Muck, c. kr. okrajni inženir v Kranju in S. Kolbl iz Javornika; zastopniki družih interesentov so Fr. Budinek, Jos. Košir in I. Hribar, namestnik A. Slanc, vsi iz Kranj. Gore. Načelnik je Fr. Budinek.

(Dolenjski železnici) sta prvo letošnje polletje imeli dohodkov 326.309 glid.

(Wolfovega Slovensko-nemškega Slovarja) dva in dvajseti sešitek je izšel ter prinaša besede od „voljan“ do „zapleténost“.

(Tuji v Toplicah.) V Laških toplicah na Štajerskem je bilo do 13. t. m. 300 strank s 704 osebami, v varaždinskih toplicah do 10. t. m. 570 strank z 2449 osebami, v Kneippovem zdravilišču v Kamniku do 15. t. m. 178 strank s 327 osebami in v Krapini do 12. t. m. 1426 strank z 2331 osebami.

* * *

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Franc Vračun, kaplan pri sv. Egidiju pri Turjaku je nameščen kot provizor sv. Nikolaja pri Viderdrisu; č. g. Franc Hurt, provizor pri sv. Egidiju pride za I. kapelana v Stari Trg. Premeščen je č. g. Josip Potovšek, kaplan v Vidmu, kot tretji kaplan v Celje. Novonameščen so sledeči gg. novomašniki: Josip Kolarič kot duhovni pomočnik v Grižah, Jakob Palir kot kaplan v Leskovcu, Andrej Bračič pri sv. Egidiju pri Turjaku, Franc Hlastec v Vitanju, Karol Kumer v Vidmu in Josip Trafenik v Šmartnu pri Slov. Gradu.

(Volilne shode) priredi, kakor se poroča, poslanec g. M. Vošnjak v teku meseca septembra v Brežicah, Zalcu in v Šoštanju.

(Štrajk celjskih občinskih svetnikov.) Kakor se poroča, vdeležil se je sv. maše za presvetlega cesarja pretečeno nedeljo samo župan in jeden mestni odbornik, vsi drugi so ostali doma, ker je presvetli cesar potrdil budget za leto 1895 in ž njim točko za celjsko „slovensko“ gimnazijo. Kaj takega znajo le nemški zagrizenci!

* * *

(Iz Jelšan.) V petek 17. avg. je umrl v Karlovih varih na Češkem gospod Seb. Pipp, župan v Jelšanah, okraj Voloska v Istri. — Ranjki, velik bogataš, je bil miren in mehak človek, gosposki in kmečki ljudje so radi zahajali k njemu. Odločil je, da ga pripeljejo iz Karlovih-var in pokopljejo doma. Bil je rajni rojen Korošec. N. v m. p.

* * *

(Rešitev prošelj za državno posojilo in podporo.) Včeraj smo javili, da je deželno predsedstvo že doposlalo magistratu rešitve prošelj hišnih posestnikov v uročitev, danes pa nam je pripomniti še, da je doposlalo deželno predsedstvo do zdaj magistratu le nekaj čez polovico intimacij, dočim bodo druge stoprav sledile. Toliko v pojasnilo, če bi eden ali drugi gospodar še ne dobil sedaj dotične rešitve.

(Poprave privatnih poslopj in — pomanjkanje stanovanj v Ljubljani.) Poroča se nam iz meščanskih krogov: Odkar se je približala rešitev prošelj za državno podporo in je stopil magistrat nekaterim gospodarjem po vsej pravici strogo na noge, — od tedaj prišle so hišne poprave še le nekoliko v tir! — Toda zdaj je resnega premišljevanja vredno to-le: Iz Ljubljane je bežalo ob potresu okolu 10.000 oseb. — Od teh se jih je vrnilo do zdaj 4000, vsi ostali so še zunaj! Ti bodo potrebovali — z onimi vred, ki so po barakah, in teh je 600, po zimi primerne zavetja in gorkega stanovanja! A kje naj teh 6600 ljudi dobi zdaj ta stanovanja, ko niste v Ljubljani, kakor je uradno dokazano, — še dve tretjini hiš popravljani! Sedaj pa pridejo vojaki in dijaki 16. septembra že sem! — Poleg tega pomanjkanja stanovanj pa pritiskajo nekateri hišni gospodarji na stranke z zvišanjem najemščine in preté, ž njim že za novemberski termin — ali pa iti na ulico stanovat! Jesen je tu, magistrat in mestni stavbinski urad morala bi z vso eneržijo delati sedaj na to, da bodo počasni hišni gospodarji brez vsakega nepotrebne odloga jeli popravljati in zidati, ko so dobili podpore in posojila.

(Ubegli kaznjene.) Včeraj dopoldne je ubežal 37-letni kaznjene v prisilni delavnici, Anton Matjašič iz Božjakovega pri Črnomlju, ko je z drugimi kaznjenci vred kosil na travniku g. Zeschkota pod Tivolijem.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Polijska kronika.) Od 20. do 21. avgusta zjutraj aretovala je mestna policija 7 oseb: 1 zaradi tatvine, 1 zaradi pijanosti in razgrajanja in 5 zaradi potepanja in beračenja. — Zaradi tatvine bila je prijeta na ovadbo njenega gospodarja L. Beneša, dekla Ana Detela, ker je ukrala istemu obleke v vrednosti 22 gl. Izročila se je kaz. sodišču.

Telegrami.

Išl, 21. avgusta. Presvetli cesar odpo- tuje 1. septembra v Budejevce, kjer ostane do 4. septembra.

Dunaj, 21. avgusta. Danes, na rojstveni dan pok. prestolonaslednika Rudolfa, je ob- skalo več domačih in tujih dostojanstvenikov rakev pok. prestolonaslednika v kapucinski cerkvi.

Dunaj, 21. avgusta. Ces. namestnik grof Badeni je dospel sem iz Išla.

Dunaj, 22. avgusta. Iz zanesljivih virov se poroča, da bode odločeval cesar o sestavi definitivnega ministerstva še-le po vrnitvi od jesenskih orožnih vaj.

Belgrad, 21. avgusta. „Videlo“ uradno zatrjuje, da napredna stranka ni v nobeni zvezi z napadi v srbskem časopisju na Ru- sijo.

Petrograd, 21. avgusta. V okolici Car- skega Sela se bodo vršile te dni velike vo- jaške vaje. Delali se bodo tudi poskusi z zrakovplovstvom in drugimi novimi iznajd- bami. Navzoč bode car s carinjo in grško kraljico.

Fulda, 21. avgusta. Po dokončanej ško- fovski konferenci je bila zvečer v stolnici sklepna pobožnost.

London, 21. avgusta. „Reuters Office“ se poroča iz Carigrada, da turška vlada na noto treh velemočij ne pomnoži koncesij glede preosnov v Armeniji, ampak da jih omejuje.

London, 21. avgusta. V današnji seji se je spodnja zbornica posvetovala o pro- računu zunanjega ministerstva. Curzon je izjavil, da bo sedanja vlada glede Egipta zasledovala isto politiko, kakor njena pred- nica.

Umrli so:

20. avgusta. Ana Škof, mizarjeva hči, 28 dni, Poljanska cesta 56, vnetje stanične mreže. — Frančiška Furlan, gostija, 40 let, oslabelost.

Tuji.

19. avgusta.

Pri **Stonu:** Zeyner, Konegen, Tilsch, Lindenberg, Mon- schein z Dunaja. — Margner iz Premisla. — Hermann iz Celovca. — Marušič, Mikluš, Bensa, Patscheider iz Gorice. — Kužuh iz Kopra. — Kummer iz Reteč. — Handler in Beljaka. — Krebs iz Maribora. — Vrhovšek iz Svibnega. — Ditz in Schreiber iz Lundenburga. — Kuralt iz Zagreba. — Porenta iz Stopič. — Germ iz Vinice. — Kalan iz Borovca. — Raith iz Brna.

Pri **Maliču:** Czeselner, Hermann, Schmidt, Constatin z Dunaja. — Sayiz iz Trebnjega. — Plevam od Sv. Andreja. — Brandner iz Ljubnega. — Ihan iz Pulja. — Benutzi iz Tridenta. — Müller iz Trsta. — Hönich iz Budimpešte. — Zenutti iz Radeč. — Casper iz Kočevja.

Pri **Lloydju:** Pokaz iz Varaždina. — Dereani iz Mari- bora. — Schuster iz Poznanja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Glöckner iz Češke Kamenice. — Painitsch iz Kočevja. — Olivo iz Novega Mesta.

Pri **bavarskem dvoru:** Kokalj iz Rimskih Toplic. — Wöldling iz Trsta. — Mohar iz Nov. Mesta. — Jeschewnik iz Drage.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. avgusta.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	7	50	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	6	40	Surovo maslo,	—	80
Ječmen,	7	—	Jajce, jedno	—	26
Oves,	7	—	Mleko, liter	—	10
Ajda,	6	80	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	8	50	Telečje	—	62
Koruza,	7	50	Svinjsko	—	68
Krompir,	3	—	Koštrunovo	—	36
Leča, hktl.	12	—	Piščanec	—	40
Grah,	10	—	Golob	—	15
Fižol,	12	—	Seno, 100 kgr.	—	170
Maslo, kgr.	—	90	Slama, 100	—	96
Mast,	—	66	Drva trda, 4 kub. m.	—	750
Špeh svež,	—	60	„ mehka, 4 „	—	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
21.	9. zvečer	741.7	17.0	sl. svzh.	jasno	
22.	7. zjutraj	742.6	12.0	sl. vzh.	megla	0.0
	2. popol.	741.3	25.3	m. svzh.	jasno	

Srednja večerajšna temperatura 17.5°, za 0.8° pod normalom.

Išče se orgljavec.

Službo zamore nastopiti takoj. Pojasnila daje farni urad v Šmartnem pod Smarno Goro.

501 5-1

M. Trček, župnik.

„Sičara“.

(491 24-5)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirop

od občinstva navadno zahtevan pod imenom

sok za prsi, pluća in zoper kašelj

prirejen iz

planinskih zelišč in lahko razstop- ljivega vapnena železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gl.

Dobiva se pri 565 41

Ubaldu pl. Trnkóczy - ju,

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Najboljše, svetovno črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje obuvalo lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le

Fernolendtovo črnilo za čevlje

c. kr. dež. priv. to- varne. leta 1835 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: St. Fernolendt.

Priporočam tudi črnilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsako- vrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjate obuvalo in pisarni pečatni vosek. 10 52-32

Dr. Julij Schuster

vrnil se je v prejšnje stanovanje

Dvorni trg št. 1 (Kastnerjeva hiša)

ter ordinuje 499 2-1

od 2. do 4. ure popoldne.

Dunajska borza.

Dné 22. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	100	gl.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	—	20	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	—	—	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	—	35	—
Ogerska zlata renta 4%	123	—	—	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	—	90	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1065	—	—	—
Kreditne delnice, 160 gl.	399	—	80	—
London vista	121	—	—	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	—	15	—
20 mark	11	—	83	—
20 frankov (napoleonodor)	9	—	60%	—
Italijanski bankovci	45	—	65	—
C. kr. cekini	5	—	71	—

Dné 21. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	151	gl.	75	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	159	—	25	—
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	196	—	—	—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	—	80	—
Tisine srečke 4%, 100 gl.	145	—	50	—
Dunavske vpravne srečke 5%	130	—	50	—
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	—	25	—
Posojilo goriskega mesta	112	—	—	—
4% kranjsko deželno posojilo	99	—	25	—
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	—	90	—
Priporitetne obveznice državne železnice	225	—	—	—
južne železnice 3%	171	—	60	—
južne železnice 5%	131	—	75	—
dolenjskih železnice 4%	99	—	50	—

Kreditne srečke, 100 gl.	204	gl.	50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	140	—	—	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	17	—	50	—
Rudolfove srečke, 10 gl.	23	—	50	—
Salmove srečke, 40 gl.	70	—	—	—
St. Genois srečke, 40 gl.	72	—	—	—
Waldsteinske srečke, 20 gl.	53	—	—	—
Ljubljanske srečke	23	—	—	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	170	—	—	—
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3497	—	50	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	546	—	—	—
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	110	—	75	—
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	77	—	50	—
Montanska družba avstr. plan.	95	—	—	—
Trboveljska premožarska družba, 70 gl.	168	—	50	—
Papirnih rubljev 100	129	—	75	—

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.